

INAUGURACIÓ DEL CURS 2007-2008

RESUM DE LA MEMÒRIA DE L'ANY ACADÈMIC 2006-2007

Magnífica Senyora Rectora,
Molt Honorable Senyor President,
Senyor President del Consell Social,
Senyores i senyors claustrals,
Excel·lentíssimes i digníssimes autoritats,
Senyores i senyors,

En els meus temps d'estudiant universitari —del que ja comença a fer més anys del que estaria disposat a reconèixer—, quan assistia als actes d'inauguració del curs acadèmic a la reduïda sala d'actes de l'edifici de l'antiga Escola de Comerç, sempre em queixava de la durada de les intervencions i, amb un optimisme i agosament propi de la joventut, em deia que si qualche dia intervenia en algun d'aquests actes ho faria de manera breu per no avorrir l'auditori.

A causa de les voltes de la vida, allò que aquells dies era un pensament ingènuament optimista —intervenir en una cerimònia d'inauguració de curs!— s'ha transformat avui en una realitat. Així doncs, aprofitaré els deu «minuts de glòria» que tots els secretaris generals tenim cada any en aquesta cerimònia per saldar el meu vell deute de joventut i no avorrir-vos més de l'imprescindible.

Podríem dir que la Universitat és, entre moltes altres coses, un organisme amb vida pròpia en constant transformació. Una prova d'això és que el curs passat, una vegada més, es va produir la renovació del màxim òrgan de representació de la institució. El mes de març es varen celebrar eleccions a Rector amb el sistema de sufragi universal de tota la comunitat universitària. En aquest procés va resultar elegida la doctora Montserrat Casas Ametller, que prengué possessió del càrrec el dia 23 d'abril. Aquest fet em permet recordar a tots els presents —i és de justícia fer-ho— que aquesta memòria recull les activitats desenvolupades fins en aquella data pel doctor Avel·lí Blasco i el seu equip de govern.

La Universitat la formen persones, i els recursos humans constitueixen el seu principal actiu. I una de les peces fonamentals de l'activitat universitària és el servei a l'alumnat. Aquest darrer curs la matrícula ha estat de 13.364 alumnes, repartits en 43 estudis. La nostra és una universitat arxipèlagica, fet aquest que l'obliga a apropar-se a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera a través de les corresponents seus universitàries. Durant el curs passat, aquestes varen tenir matriculats 599 alumnes, distribuïts en vuit titulacions, que reberen docència mitjançant classes per videoconferència, seminaris i classes presencials. A més a més, s'impartiren cursos de postgrau i activitats acadèmiques i culturals complementàries, així com cursos de la Universitat Oberta per a Majors, entre d'altres. Aprofit aquesta menció a la Universitat Oberta per a Majors per referir-me a aquest programa, totalment arrelat a la nostra universitat i que convoca un gran nombre de persones —més de 600 alumnes en totes les illes.

Per poder fer realitat l'accés als estudis de qualsevol persona amb independència de les seves limitacions, l'Oficina Universitària de Suport a Persones amb Necessitats Especials el curs passat va desenvolupar una important tasca, ja que va ajudar amb distintes accions individualitzades 67 alumnes. Es va continuar treballant en la conscienciació de les noves generacions de la importància de la formació, per tal d'eliminar la perillosa cultura de la baixa qualificació professional. És així que, com altres cursos, va funcionar el Programa d'orientació i transició a la Universitat (POTU).

El segon grup de persones integrades dins l'activitat universitària és el format pel professorat. Al llarg del curs 2006-2007 accediren a la Universitat 11 professors dels cossos docents universitaris i se'n varen contractar 127, comptant professors ajudants, contractats doctors, col·laboradors, visitants i professors associats. Hem de destacar que, per primera vegada, al llarg del passat any acadèmic a la nostra universitat es varen impartir estudis oficials de postgrau, que cursaren 136 alumnes. Això va suposar per als professors d'aquests cursos un important esforç de preparació i execució. Dins les activitats de promoció de la internacionalització de la nostra universitat destacaré la impartició, per segon any, d'assignatures en anglès, en la qual varen participar quasi un centenar i mig d'alumnes.

Juntament amb la docència, un dels vessants del treball desenvolupat a la Universitat pel professorat és la investigació. Gràcies a l'esforç dels diferents grups de recerca el curs passat es varen aconseguir 117 projectes de recerca nous i se'n varen mantenir actius més de 190. El total de recursos externs aconseguits amb els diferents programes i accions arribà quasi als sis milions i mig d'euros. L'activitat en investigació es traduí en ben bé 2.500 publicacions i participacions en congressos i reunions científiques, així com en 55 tesis doctorals llegides. La plantilla del

personal investigador es veié incrementada amb als programes Ramón y Cajal, Juan de la Cierva i, gràcies a la participació de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació, amb el Programa d'incentivació de la incorporació i intensificació de l'activitat investigadora.

Des d'aquest darrer curs la nostra Universitat compta amb dos nous instituts universitaris. Un de recerca propi –el Centre de Recerca Econòmica UIB (CRE)–. I un altre de recerca mixt, de titularitat compartida amb el Consell Superior d'Investigacions Científiques — l'Institut de Física Interdisciplinària de Sistemes Complexos (IFISC).

Pel que fa al Claustre de professors, aquest s'honorà amb la integració del senyor Miquel Barceló Artigues com a doctor honoris causa.

Finalment i, com diu la coneguda expressió, no per això menys important, em referiré al personal d'administració i serveis, que desenvolupa, entre d'altres, una tasca fonamental de suport a professors i alumnes, i en definitiva, a la nostra institució. Al llarg del darrer curs es varen dur a terme importants accions per a la seva promoció i consolidació, amb la convocatòria de diversos concursos i proves selectives. Es varen continuar organitzant cursos del Pla de formació —del qual es beneficia igualment el personal docent i investigador—, atenent un any més de manera especial les necessitats del personal de les seues universitàries a les illes de Menorca i Eivissa.

El passat 25 de juliol el Consell Social va informar favorablement sobre el nomenament de la senyora Begoña Morey Aguirre com a Gerent, que substitueix el senyor Andreu Alcover Ordinas, que ha ocupat el càrrec durant els darrers vuit anys. Es va reforçar l'estructura de Gerència amb la dotació d'una vicegerència i el cap de l'Assessoria Jurídica, així com amb la creació d'un nou servei, el de Nòmines i Seguretat Social, independent del Servei de Recursos Humans. Es va crear el Consell Assessor de

Gerència com a òrgan consultiu i de participació en la direcció estratègica de la gestió administrativa de la Universitat.

Ja fa uns quants paràgrafs que he traspassat l'equador d'aquesta intervenció i encara no he detectat entre el presents, gràcies a la meua mirada hipermetrop, aquella expressió plàcida que pronostica en el seu portador la desconexió amb el seu entorn i la seva imminent rendició a Morfeu. Així doncs, no temptaré els déus i emprendre la recta final.

La Universitat necessita infraestructures adequades, en les quals el personal pugui realitzar les seves tasques amb tota la comoditat possible. Això es va aconseguint any rere any amb el finançament del Govern de la comunitat autònoma i mitjançant la intervenció del Consorci per al Foment d'Infraestructures Universitàries (COFIU). Gràcies a això, durant el darrer curs es varen acabar diverses obres, com la important ampliació de la Seu universitària de Menorca, la creació de noves aules a la Seu d'Eivissa i Formentera i el laboratori de materials de construcció de l'edifici Anselm Turmeda. En aquests moments hi ha en fase d'execució fins a set importants projectes —a títol d'exemple esmentaré la restauració de can Oleo, l'ampliació de l'edifici Ramon Llull (pràcticament finalitzada) i la unió dels edificis Mateu Orfila i Rotger i Guillem Colom Casanovas.

El futur de tota universitat passa per la mobilitat del seu capital humà. En aquest sentit hem de destacar la tasca que realitza el Servei de Relacions Internacionals, que s'ocupa de la mobilitat dels universitaris. Les seves accions el curs passat ens varen permetre enviar a altres universitats al voltant de 250 alumnes i rebre'n un nombre semblant. Per altra banda, el Servei també s'ocupa d'administrar els programes de mobilitat per al

professorat i per al personal d'administració i de serveis, mitjançant els quals vàrem poder enviar i rebre unes 40 persones.

La Universitat com a institució té un paper d'agent impulsor de la difusió del coneixement. En compliment d'aquest deure, la Universitat de les Illes Balears desenvolupa un gran nombre d'activitats culturals i artístiques. En aquesta línia, i a títol d'exemple, el Servei d'Activitats Culturals i l'Institut de Ciències de l'Educació, amb el suport dels departaments de la Universitat, el curs passat organitzaren al voltant de 80 activitats, amb aproximadament 3.400 assistents.

Les comunicacions electròniques són una eina fonamental per a la nostra institució. En aquest sentit, el Centre de Tecnologies de la Informació desenvolupa, entre d'altres, projectes que permetran implantar l'administració digital en aquesta universitat. D'altra banda, el Servei de Recursos Audiovisuais el curs passat va continuar donant suport a la docència i a la investigació; especialment al programa d'ensenyament Campus Extens, per al qual es varen realitzar més de 3.500 hores de videoconferència. Precisament, Campus Extens —creat i impulsat per un equip de persones encapçalat pel doctor Llorenç Huguet, aleshores Rector de la Universitat— ha celebrat el seu desè aniversari i continua en constant expansió. Així, gràcies a la intervenció entusiasta de 594 professors, el passat curs es varen impartir 535 assignatures a més de deu mil alumnes.

El curs 2006-2007 es varen reestructurar determinats serveis per tal de dotar-los de més operativitat i eficiència. Així, per exemple, es va crear Edicions UIB, que substitueix l'antic Servei de Publicacions i Intercanvi Científic de la Universitat, i es va crear igualment el Servei d'Estadística i Qualitat Universitària, que substitueix l'antiga Oficina de Planificació i Prospectiva, i l'Observatori per a la Igualtat d'Oportunitats es va convertir

en Oficina universitària per a la Igualtat d'Oportunitats entre Dones i Homes.

La Universitat no pot estar tancada en si mateixa, sinó que també té una responsabilitat envers els sectors més desfavorits de la societat. En aquesta línia va continuar treballant l'Oficina de Cooperació al Desenvolupament i Solidaritat, portant a terme diverses accions, des de projectes de cooperació al desenvolupament fins a activitats de formació i sensibilització, passant per la potenciació del voluntariat universitari (amb més de 700 inscrits) o la concessió de beques per a la realització de pràctiques d'alumnes en països empobrits. Totes aquestes actuacions varen ser finançades mitjançant convenis de col·laboració amb el Govern balear i amb el 0,7 per cent del pressupost d'ingressos propis que la Universitat de les Illes Balears destina a la cooperació.

La Memòria anual d'activitats de la Universitat és una rendició de comptes a les institucions que ens financen i, en definitiva, a la societat. Per això vull deixar constància que l'activitat que la Universitat desenvolupà el curs passat fou molt més intensa i extensa del que hem mostrat, i que aquesta intervenció només en reflecteix els grans trets. Qui estigui interessat a conèixer les activitats que es feren en tota l'extensió, pot consultar el text íntegre de la Memòria a la pàgina web de la Universitat. Atesa la meva intenció inicial de no allargar aquesta intervenció, era necessari triar acuradament de què parlaria. Ha estat doncs responsabilitat meva seleccionar els que he considerat esdeveniments amb suficient rellevància perquè tots els presents us féssiu una idea de la vitalitat de la nostra institució.

I acab tornant al principi. Em donaria per satisfet si, després d'escoltar la meva intervenció, les noves generacions d'estudiants no pensassin el mateix que jo quan a la seva edat assistia a aquests tipus d'actes. M'alegraria haver-me apropiat a la coneguda sentència del gran escriptor del Segle d'Or Baltasar Gracián: «Lo bueno, si breve, dos veces bueno; y aun lo malo, si poco, no tan malo.» Així doncs, tant si consideren el meu parlament digne d'una qualificació com de l'altra, jo sempre hi sortiré guanyant.

Moltes gràcies.